

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 22.2.2008
KOM(2008) 99 wersja ostateczna

2008/0037 (CNS)

Wniosek

DYREKTYWA RADY

dotycząca kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym

(Wersja skodyfikowana)

(przedstawiona przez Komisję)

UZASADNIENIE

1. W kontekście społeczeństwa obywatelskiego w Europie, Komisja przywiązuje wielką wagę do uproszczenia i uporządkowania prawa wspólnotowego, tak aby stało się ono bardziej przejrzyste i dostępne dla każdego obywatela, otwierając mu w ten sposób nowe możliwości korzystania z przysługujących mu konkretnych uprawnień.

Ten cel nie może zostać osiągnięty tak długo, jak liczne przepisy, które były wielokrotnie zmieniane, często zasadniczo, pozostają rozproszone, tak, iż trzeba ich szukać częściowo w oryginalnym akcie, a częściowo w późniejszych aktach zmieniających. Wymaga to pracochłonnego porównywania wielu różnych aktów w celu ustalenia obowiązujących norm prawnych.

Z tego powodu kodyfikacja przepisów często zmienianych jest potrzebna, aby prawo wspólnotowe stało się jasne i zrozumiałe.

2. Dlatego też w dniu 1 kwietnia 1987 r. Komisja postanowiła¹ zalecić swoim pracownikom, aby wszystkie akty prawne były kodyfikowane nie później niż po 10 zmianach, podkreślając, że jest to wymagane minimum i że odpowiednie jednostki powinny starać się nawet częściej kodyfikować teksty, za które są odpowiedzialne, aby zapewnić, że przepisy wspólnotowe są jasne i łatwo zrozumiałe.
3. Konkluzje Prezydencji Rady Europejskiej w Edynburgu (grudzień 1992 r.) potwierdziły to stanowisko², podkreślając wagę kodyfikacji, która daje pewność co do prawa stosowanego wobec danej materii w danym czasie.

Kodyfikacja musi być podejmowana w pełnej zgodności z normalną wspólnotową procedurą legislacyjną.

Zważywszy, że żadne zmiany co do treści nie mogą być wprowadzane do kodyfikowanych aktów, Parlament Europejski, Rada i Komisja uzgodniły, w drodze porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 20 grudnia 1994 r., możliwość stosowania przyspieszonej procedury dla szybkiego przyjmowania kodyfikowanych aktów.

4. Celem niniejszego wniosku jest skodyfikowanie dyrektywy Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotyczącej kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego³. Nowa dyrektywa zastąpi włączone do niej akty⁴; niniejszy wniosek całkowicie zachowuje treść kodyfikowanych aktów, zbiera je więc jedynie razem, dokonując tylko takich formalnych zmian, jakie wynikają z samego zadania kodyfikacji.

¹ KOM(87) 868 PV.

² Zob. załącznik 3 do części A konkluzji.

³ Przygotowana zgodnie z komunikatem Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady – Kodyfikacja Acquis communautaire, KOM(2001) 645 wersja ostateczna.

⁴ Zob. załącznik III część A.

5. Wniosek kodyfikacyjny został sporządzony na podstawie wstępnej konsolidacji, we wszystkich językach urzędowych, dyrektywy 89/662/EWG i aktów ją zmieniających, przygotowanej przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich za pomocą systemu przetwarzania danych. Tam, gdzie artykułom nadano nowe numery, korelacja pomiędzy starą i nową numeracją została określona w tabeli zawartej w załączniku IV do skodyfikowanej dyrektywy.

Wniosek

DYREKTYWA RADY

dotycząca kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 37 ,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego¹,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego²,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa Rady 89/662/EWG z dnia 11 grudnia 1989 r. dotycząca kontroli weterynaryjnych w handlu wewnątrzwspólnotowym w perspektywie wprowadzenia rynku wewnętrznego³ została kilkakrotnie znacząco zmieniona⁴. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinna zostać ujednolicona.
-

↓ 89/662/EWG (dostosowany)

- (2) Pod tym względem, swobodny przepływ produktów rolnych jest podstawową cechą wspólnej organizacji rynków i powinien ułatwić racjonalny rozwój produkcji rolnej oraz optymalne wykorzystanie czynników produkcji.
- (3) W dziedzinie weterynarii przeprowadzano dotąd kontrole na granicach mające na celu ochronę zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt.

¹ Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], str. [...].

³ Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 157, 30.4.2004, str. 33).

⁴ Zob. załącznik III część A.

↓ 89/662/EWG

- (4) Końcowym celem jest zapewnienie, że kontrole weterynaryjne są przeprowadzane tylko w miejscu wysyłki. Osiągnięcie tego celu pociąga za sobą harmonizację podstawowych wymogów dotyczących ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt.

↓ 89/662/EWG (dostosowany)

- (5) ☒ Dla celów funkcjonowania ☒ rynku wewnętrznego, należy położyć nacisk na kontrole przeprowadzane w miejscu wysyłki i na organizowanie kontroli, które mogą być przeprowadzane w miejscu przeznaczenia.

↓ 89/662/EWG

- (6) Rozwiązanie to wymaga większej pewności kontroli weterynaryjnych przeprowadzanych przez państwo wysyłające. To ostatnie musi zapewnić, że kontrole weterynaryjne przeprowadzane są we właściwy sposób.
- (7) W państwie przeznaczenia można przeprowadzać wyrywkowe kontrole weterynaryjne w miejscu ich przeznaczenia. Jednakże, w razie poważnego domniemania nieprawidłowości, można przeprowadzać kontrole weterynaryjne towarów w tranzycie.

↓ 89/662/EWG (dostosowany)

- (8) ☒ Państwa Członkowskie powinny określić ☒ w planie, który przedstawia, ☒ sposób ☒, w jaki zamierzają przeprowadzać kontrole i czy plany te mają podlegać zatwierdzeniu przez Wspólnotę.

↓ 89/662/EWG

- (9) Należy przewidzieć, jakie działania zostaną podjęte w przypadku, gdy kontrola weterynaryjna wykaże, że przesyłka jest nieprawidłowa. W takiej sytuacji można wyróżnić trzy ewentualne rozwiązania: pierwsze przewiduje usunięcie nieprawidłowości w błędnych dokumentach; drugie ma na celu zapobieżenie niebezpieczeństwu, jeżeli stwierdzono epidemię choroby epizootycznej, poważnej choroby zakaźnej lub inny czynnik mogący powodować duże zagrożenie dla zwierząt lub dla zdrowia ludzkiego; trzecie natomiast stosuje się, jeżeli towary nie odpowiadają ustalonym wymaganiom z innych powodów niż wymienione wyżej.
- (10) Należy przewidzieć procedurę rozwiązywania konfliktów, które mogą powstać w związku z przesyłką pochodzącą z zakładu, ośrodka produkcyjnego lub przedsiębiorstwa.

↓ 89/662/EWG (dostosowany)

- (11) Należy przewidzieć środki ochronne. W tej dziedzinie, w szczególności ze względu na skuteczność, odpowiedzialność spoczywa przede wszystkim na Państwie Członkowskim wysyłającym. Komisja ☒ powinna ☒ mieć możliwość szybkiego działania, szczególnie w drodze wizyt na miejscu i stosowania środków właściwych w zależności od sytuacji.
- (12) Przepisy ustanowione w niniejszej dyrektywie, aby były skuteczne, ☒ powinny ☒ obejmować wszystkie towary, które w przypadku handlu wewnątrzwspólnotowego podlegają wymogom weterynaryjnym.
-

↓ 89/662/EWG motyw 16
(dostosowany)

- (13) ☒ Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁵. ☒
-

↓

- (14) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań Państw Członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku III, część B,
-

↓ 89/662/EWG
→₁ 2004/41/WE art. 6 pkt 1

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne

Artykuł 1

Państwa Członkowskie zapewniają, aby kontrole weterynaryjne przeprowadzane na →₁ produktach pochodzenia zwierzęcego objętych aktami prawnymi powołanymi w załączniku I ← lub w art. 12 i które są przeznaczone do handlu, nie były już, z zastrzeżeniem art. 6, przeprowadzane na granicach, lecz zgodnie z niniejszą dyrektywą.

⁵ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, str. 23. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją 2006/512/WE (Dz.U. L 200 z 22.7.2006, str. 11).

Artykuł 2

Do celów niniejszej dyrektywy:

- 1) „kontrola weterynaryjna” oznacza kontrolę fizyczną i/lub formalność administracyjną, którą stosuje się do produktów określonych w art. 1, zmierzającą bezpośrednio lub pośrednio do ochrony zdrowia ludzi i zwierząt;

↓ 89/662/EWG (dostosowany)

- 2) „handel” oznacza handel towarami między Państwami Członkowskimi w rozumieniu art. 23 ust. 2 Traktatu;

↓ 89/662/EWG

- 3) „zakład” oznacza przedsiębiorstwo, które produkuje, magazynuje lub przetwarza produkty określone w art. 1;
- 4) „właściwy organ” oznacza centralny organ Państwa Członkowskiego, który jest kompetentny do przeprowadzania kontroli weterynaryjnych lub jakiegokolwiek inny organ, któremu te kompetencje zostały przekazane;
- 5) „urzędowy lekarz weterynarii” oznacza lekarza weterynarii wyznaczonego przez właściwy organ centralny Państwa Członkowskiego.

ROZDZIAŁ II

Kontrole w miejscu pochodzenia

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie zapewniają, aby jedynymi produktami przeznaczonymi do handlu były produkty określone w art. 1, które otrzymano, sprawdzono, oznakowano i opatrzone etykietą zgodnie z regułami wspólnotowymi dla miejsca przeznaczenia i którym towarzyszy do ostatecznego odbiorcy świadectwo zdrowia, świadectwo zdrowia zwierząt lub jakiegokolwiek inny dokument przewidziany we wspólnotowych przepisach weterynaryjnych.

Zakłady pochodzenia zapewniają, poprzez stały nadzór własny, aby produkty odpowiadały wymaganiom akapitu pierwszego.

Bez uszczerbku dla obowiązków kontrolnych powierzonych urzędowemu lekarzowi weterynarii zgodnie z prawodawstwem wspólnotowym właściwe władze przeprowadzają regularne kontrole w zakładach, aby mieć pewność, że produkty przeznaczone do handlu spełniają wymagania wspólnotowe lub, w przypadkach określonych w ust. 3 niniejszego artykułu i w art. 12, spełniają wymagania Państwa Członkowskiego przeznaczenia.

Jeżeli istnieją podstawy uzasadniające podejrzenie niespełniania wymogów, właściwe władze przeprowadzają niezbędne kontrole i w przypadku potwierdzenia podejrzeń, stosują właściwe środki, włącznie z możliwością wycofania zatwierdzenia.

↓ 89/662/EWG (dostosowany)

2. Jeżeli operacje transportowe wiążą się z kilkoma miejscami przeznaczenia, produkty ☒ są grupowane ☒ na tyle partii, ile jest miejsc przeznaczenia. Każdej partii produktów ☒ towarzyszy ☒ świadectwo lub dokument ☒, o którym mowa w ust. 1 ☒.

Jeżeli produkty określone w art. 1 są przeznaczone do wywozu do państwa trzeciego, operacja transportowa ☒ pozostaje ☒ pod dozorem celnym aż do miejsca wyjścia z terytorium Wspólnoty.

↓ 89/662/EWG

3. Państwa Członkowskie, które dokonują fakultatywnego przywozu z niektórych państw trzecich, powiadamiają Komisję i inne Państwa Członkowskie o istnieniu takiego przywozu.

↓ 89/662/EWG (dostosowany)

Jeżeli na terytorium Wspólnoty przywożone są produkty przez Państwo Członkowskie, inne niż te określone ☒ w akapicie pierwszym ☒, dane Państwo Członkowskie przeprowadza kontrolę dokumentów dotyczących ich pochodzenia i przeznaczenia zgodnie z art. 6 ust. 1.

Państwa Członkowskie przeznaczenia ☒ zakazują ☒ dalszego wysyłania produktów, o których mowa, z ich terytorium chyba, że są przeznaczone dla innego Państwa Członkowskiego stosującego tę samą opcję.

Artykuł 4

1. Państwa Członkowskie wysyłające podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, że podmioty gospodarcze działają zgodnie z wymogami weterynaryjnymi na wszystkich etapach produkcji, przechowywania, wprowadzania do obrotu i przewozu produktów określonych w art. 1.

Szczególnie zapewniają, że:

↓ 89/662/EWG (dostosowany)
→₁ 2004/41/WE art. 6 pkt 1

a) →₁ produkty pochodzenia zwierzęcego objęte aktami prawnymi powołanymi w załączniku I ←₁ są poddawane kontroli w ten sam sposób, z weterynaryjnego punktu widzenia w przypadku, gdy są przeznaczone do handlu wewnątrzspółnotowego lub na rynek krajowy;

↓ 89/662/EWG (dostosowany)

- b) produkty objęte załącznikiem II nie są wysyłane na terytorium innego Państwa Członkowskiego, jeżeli nie można ich wprowadzić do obrotu na ich własnym terytorium z przyczyn uzasadnionych art. 30 Traktatu.
-

↓ 89/662/EWG

2. Państwa Członkowskie wysyłające podejmują właściwe administracyjne, prawne lub karne środki w celu zastosowania sankcji za wszelkie naruszenia przepisów weterynaryjnych przez osoby fizyczne lub prawne, jeżeli stwierdzono, że reguły wspólnotowe zostały naruszone, szczególnie, jeżeli stwierdzono, że sporządzone świadectwa lub dokumenty nie odpowiadają stanowi faktycznemu produktów lub, że na produktach przystawiono pieczęcie zdrowia publicznego, które nie odpowiadają tym regułom.

ROZDZIAŁ III

Kontrole w miejscu przeznaczenia

Artykuł 5

1. Państwa Członkowskie przeznaczenia stosują następujące środki:

- a) właściwe organy mogą sprawdzić w miejscu przeznaczenia towarów, poprzez wrywkowe, niedyskryminacyjne kontrole weterynaryjne, czy są spełniane wymogi art. 3; jednocześnie mogą pobrać próbki do badania.

Ponadto, jeżeli właściwy organ Państwa Członkowskiego tranzytu lub Państwa Członkowskiego przeznaczenia ma informację pozwalającą domniemywać naruszenie, kontrole mogą być przeprowadzane podczas przewozu towarów przez jego terytorium, włącznie z kontrolą zgodności w odniesieniu do środków transportu;

- b) jeżeli produkty określone w art. 1 pochodzące z innego Państwa Członkowskiego są przeznaczone:
- i) dla zakładu, za który odpowiedzialność ponosi urzędowy lekarz weterynarii, ten ostatni musi zapewnić, że do tego zakładu dopuszczono tylko produkty spełniające wymagania art. 3 ust. 1 dotyczące znakowania i dokumentów towarzyszących, lub, w przypadku produktów określonych w załączniku II, takie produkty, którym towarzyszą dokumenty wymagane przez przepisy państwa przeznaczenia;

↓ 89/662/EWG (dostosowany)

- ii) dla zatwierdzonego pośrednika, który rozdziela partie towarów lub dla wielobranżowego przedsiębiorstwa handlowego, lub dla przedsiębiorstwa, które nie podlega stałemu nadzorowi, te powyższe muszą sprawdzić, przed podzieleniem partii lub wprowadzeniem jej do obrotu, czy są znaki, świadectwa lub dokumenty określone w ☒ ppkt i) ☒ i powiadomić właściwy organ o wszelkich nieprawidłowościach lub odchyleniach;
- iii) dla innych odbiorców, w szczególności w przypadku częściowego rozładowania partii towaru podczas przewozu, partii tej musi towarzyszyć, zgodnie z art. 3 ust. 1, oryginał świadectwa ☒ określonego ☒ w ☒ ppkt i) ☒.

Gwarancje, które muszą być dostarczone przez odbiorców określonych w ☒ ppkt ii) i iii) ☒, określa się w umowie z właściwym organem, podpisywanej podczas uprzedniej rejestracji przewidzianej w ust. 3. Właściwy organ przeprowadza kontrole wrywkowe w celu sprawdzenia zgodności z tymi gwarancjami.

2. Bez uszczerbku dla przepisów art. 4, w przypadku, gdy normy wspólnotowe przewidziane w regulach wspólnotowych nie zostały ustalone oraz w przypadku przewidzianym w art. 12, Państwo Członkowskie przeznaczenia może wymagać stosowania przez zakłady pochodzenia obowiązujących norm zgodnie z przepisami krajowymi danego Państwa Członkowskiego. Państwo Członkowskie pochodzenia zapewnia, że produkty, których to dotyczy, są zgodne z tymi wymaganiami.

↓ 89/662/EWG

3. Podmioty, które otrzymują dostawy produktów z innego Państwa Członkowskiego lub, które całkowicie rozdzielają partię takich produktów:

- a) podlegają, jeżeli zażąda tego właściwy organ, uprzedniej rejestracji;
- b) prowadzą rejestr, w którym zapisywane są takie dostawy;

↓ 89/662/EWG (dostosowany)

- c) ☒ zawiadamiają ☒, jeżeli zażądają tego właściwe władze, o przywozie produktów z innego Państwa Członkowskiego w zakresie niezbędnym do przeprowadzenia kontroli określonych w ust. 1;
- d) zachowują przez okres przynajmniej sześciu miesięcy, określony przez właściwe władze, świadectwo zdrowia lub dokumenty określone w art. 3 w celu przedstawienia właściwym władzom, gdyby tego zażądały.

4. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu przyjmuje się zgodnie z procedurą ☒ określoną ☒ w art. ☒ 14 ust. 3 ☒.

5. Rada, stanowiąc na podstawie sprawozdania Komisji, któremu towarzyszą propozycje zmian, dokonuje ponownego przeglądu niniejszego artykułu ☒ przed dniem 1 lipca 1995 r. ☒.

↓ 90/675/EWG art. 28
(dostosowany)

Artykuł 6

☒ 1. Państwa Członkowskie zapewniają, że podczas kontroli dokonywanych w miejscach, w których produkty z państw trzecich mogą być wprowadzane na terytoria wymienione w załączniku I to dyrektywy Rady 97/78/EC⁶, takie jak porty, lotniska lub punkty kontroli granicznej z państwami trzecimi, podejmuje się następujące środki:

- (a) kontrole dokumentów dotyczące pochodzenia produktów;
 - (b) produkty pochodzące ze Wspólnoty podlegają regułom dotyczącym kontroli określonym w art. 5 niniejszej dyrektywy;
 - (c) produkty z państw trzecich podlegają regułom określonym w dyrektywie 97/78/EC. ☒
-

↓ 89/662/EWG (dostosowany)

2. Jednakże, na zasadzie odstępstwa od ust. 1, wszystkie produkty przewożone regularnymi bezpośrednimi środkami transportu łączącymi dwa punkty geograficzne Wspólnoty podlegają przepisom inspekcji ustanowionym w art. 5.

Artykuł 7

1. Jeżeli, podczas kontroli przeprowadzanej w miejscu docelowym przesyłki lub podczas przewozu, właściwe władze Państwa Członkowskiego stwierdzą obecność czynników odpowiedzialnych za chorobę wymienioną w dyrektywie ☒ Rady ☒ 82/894/EWG⁷, chorobę odzwierzęcą lub inną chorobę, lub jakkolwiek inny czynnik, który może stanowić poważne zagrożenie dla zwierząt lub ludzi lub, że dane produkty pochodzą z terenów na których panuje choroba epizootyczna, zarządzają one, z wyjątkiem aspektów zdrowia zwierząt w przypadku produktów poddawanych jednej z obróbek określonych w ☒ załączniku III dyrektywy Rady 2002/99/WE⁸ i w części 4 załącznika II decyzji Komisji 2005/432/WE⁹ ☒, zniszczenie tej partii lub wykorzystanie w inny sposób ustanowiony w regułach wspólnotowych.

Koszty związane ze zniszczeniem partii towaru ponosi nadawca lub jego przedstawiciel.

⁶ Dz.U. L 24 z 30.1.1998, str. 9.

⁷ Dz.U. L 378 z 31.12.1982, str. 58.

⁸ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, str. 11.

⁹ Dz.U. L 151 z 14.6.2005, str. 3.

Właściwe organy Państwa Członkowskiego przeznaczenia niezwłocznie powiadamiają ☒ drogą elektroniczną ☒ właściwe władze innych Państw Członkowskich i Komisję o wynikach kontroli i o podjętych decyzjach oraz powodach takich decyzji.

Dopuszcza się stosowanie środków ochronnych przewidzianych w art. 9.

Ponadto, na żądanie Państwa Członkowskiego i zgodnie z procedurą ☒ określoną ☒ w art. ☒ 14 ust. 2 ☒, w celu działania w sytuacji nieprzewidzianej w legislacji wspólnotowej, Komisja może przyjąć jakiegokolwiek środki konieczne do przyjęcia uzgodnionego działania przez Państwa Członkowskie.

2. ☒ Jeżeli podczas kontroli przeprowadzanej w miejscu docelowym przesyłki lub podczas przewozu właściwe władze Państwa Członkowskiego stwierdzą ☒ że towary nie spełniają warunków przewidzianych w dyrektywach Wspólnoty lub w przypadku braku decyzji w sprawie norm wspólnotowych przewidzianych przez te dyrektywy, przez normy krajowe, mogą one, pod warunkiem że względy zdrowotne i zdrowia zwierząt na to pozwalają, dać odbiorcy lub jego przedstawicielowi wybór między:

☒ 89/662/EWG

- a) zniszczeniem towarów; lub
- b) wykorzystaniem towarów do innych celów, włącznie ze zwrotem ich z upoważnienia właściwych organów do państwa zakładu, z którego pochodzą.

Jednakże, jeżeli w świadectwie lub dokumentach stwierdzono nieprawidłowości, nadawca musi otrzymać okres oczekiwania przed odwołaniem się do tej ostatniej możliwości.

☒ 89/662/EWG (dostosowany)

3. Zgodnie z procedurą ☒ określoną ☒ w art. ☒ 14 ust. 3 ☒, Komisja opracowuje wykaz czynników i chorób określonych w ust. 1 ☒ niniejszego artykułu ☒ oraz szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu.

☒ 89/662/EWG

Artykuł 8

1. W przypadkach przewidzianych w art. 7, właściwe władze Państwa Członkowskiego przeznaczenia bezzwłocznie kontaktują się z właściwymi władzami Państwa Członkowskiego wysyłającego. Te ostatnie organy stosują wszelkie niezbędne środki i zawiadamiają właściwe władze pierwszego Państwa Członkowskiego o rodzaju przeprowadzonych kontroli i podjętych decyzjach oraz o ich uzasadnieniu.

Jeżeli władze pierwszego Państwa Członkowskiego obawiają się, że takie środki są niewłaściwe, właściwe władze obydwu Państw Członkowskich wspólnie poszukają sposobów poprawy sytuacji; jeżeli właściwe, może dojść do inspekcji na miejscu.

2. W przypadku, gdy kontrole przewidziane w art. 7 wykażą powtarzające się nieprawidłowości, właściwe władze Państwa Członkowskiego przeznaczenia powiadamiają Komisję i departamenty weterynaryjne innych Państw Członkowskich.

Komisja, na żądanie właściwych władz Państwa Członkowskiego przeznaczenia lub z własnej inicjatywy, uwzględniając rodzaj stwierdzonego naruszenia, może:

- a) wysłać misję inspekcyjną do danego zakładu; lub
- b) poinstruować urzędowego lekarza weterynarii, którego nazwisko znajduje się na liście przygotowanej przez Komisję na wniosek Państw Członkowskich i którego zaakceptują różne zainteresowane strony, aby sprawdził stan faktyczny w danym zakładzie;
- c) zażądać od właściwych władz zintensyfikowania pobieranie próbek produktów z danego przedsiębiorstwa.

Komisja informuje Państwa Członkowskie o wynikach kontroli.

↓ 89/662/EWG (dostosowany)

W przypadku zastosowania tych środków w celu usunięcia powtarzających się nieprawidłowości w zakładzie, Komisja obciąża zakład wszystkimi kosztami poniesionymi w związku ze stosowaniem przepisów przewidzianych w ☒ akapicie drugim lit. a), b) i c) ☒.

Do czasu zebrania informacji przez Komisję, Państwo Członkowskie wysyłające musi na żądanie Państwa Członkowskiego miejsca przeznaczenia wzmocnić kontrole produktów pochodzących z zakładu i ☒, ☒ jeżeli istnieją poważne przyczyny uzasadnione względami zdrowotnymi zwierząt lub ludzi, wycofać zatwierdzenie.

↓ 89/662/EWG

Państwo Członkowskie przeznaczenia może ze swojej strony zaostriżyć kontrole produktów pochodzących z tego samego przedsiębiorstwa.

↓ 89/662/EWG (dostosowany)
→₁ 92/67/EWG art. 1 pkt 2

3. Na żądanie jednego z dwóch zainteresowanych Państw Członkowskich – jeżeli nieprawidłowości zostały potwierdzone przez opinię biegłego – Komisja musi, zgodnie z procedurą ☒ określoną ☒ w art. ☒ 14 ust. 2 ☒, zastosować właściwe środki, które mogą zmierzać do upoważnienia Państw Członkowskich do tymczasowego zakazu sprowadzania na ich terytoria produktów pochodzących z tego zakładu. Środki te należy potwierdzić lub jak najszybciej ponownie zbadać zgodnie z procedurą ☒ określoną ☒ w art. ☒ 14 ust. 2 ☒.

4. Ogólne zasady dotyczące stosowania niniejszego artykułu ☒ przyjmuje się ☒ zgodnie z procedurą ☒ określoną ☒ w art. ☒ 14 ust. 3 ☒.

5. Niniejsza dyrektywa nie wpływa na istniejące, na mocy obowiązujących ustawodawstw w Państwach Członkowskich, prawo odwoływania się od decyzji właściwych władz →₁, z wyjątkiem przypadku ujętego w akapicie czwartym ←.

Decyzje podjęte przez właściwy organ Państwa Członkowskiego przeznaczenia i przyczyny tych decyzji ☒ podaje się do informacji ☒ nadawcy lub jego przedstawiciela oraz właściwych władz Państwa Członkowskiego wysyłającego.

Jeżeli nadawca lub jego przedstawiciel zażądają tego, ☒ przekazuje się ☒ im na piśmie wspomniane decyzje i oraz ich uzasadnienie wraz z pouczeniem o prawie odwołania się, przysługującego mu na mocy prawa obowiązującego w Państwie Członkowskim przeznaczenia oraz stosowanej procedury i terminów.

↓ 89/662/EWG

Jednakże, w razie sporu, dwie zainteresowane strony mogą, jeżeli to uzgodnią, w okresie nie dłuższym niż jeden miesiąc, poddać spór ocenie eksperta, którego nazwisko znajduje się na liście ekspertów Wspólnoty sporządzonej przez Komisję. Koszty konsultacji z ekspertem ponosi Wspólnota.

Ekspert wydaje opinię w okresie nie dłuższym niż 72 godziny. Strony podporządkowują się opinii eksperta, w poszanowaniu wspólnotowych przepisów weterynaryjnych.

6. Koszty zwrotu przesyłki, ich przechowywania lub przeznaczenia ich do innego użytku, albo zniszczenia ponosi odbiorca.

ROZDZIAŁ IV

Przepisy wspólne

Artykuł 9

1. Każde Państwo Członkowskie niezwłocznie powiadamia inne Państwa Członkowskie i Komisję o wszelkich epidemiach na swoim terytorium, innych niż epidemie chorób określonych w dyrektywie 82/894/EWG, o zoonozach, chorobach lub innych czynnikach mogących stanowić poważne zagrożenie dla zwierząt lub dla zdrowia ludzkiego.

Państwo Członkowskie pochodzenia niezwłocznie wprowadza środki kontroli lub zapobiegawcze przewidziane w regułach wspólnotowych, w szczególności określenie stref buforowych przewidzianych w tych regułach lub przyjmuje inne środki, które uzna za właściwe.

↓ 89/662/EWG (dostosowany)

Państwo Członkowskie przeznaczenia lub tranzytu, które podczas kontroli określonej w art. 5, stwierdziło istnienie jednej z chorób lub czynników określonych w akapicie pierwszym ☒ niniejszego ustępu ☒, może, w razie konieczności, zastosować środki zapobiegawcze przewidziane w regułach wspólnotowych.

Do czasu przyjęcia środków zgodnie z ust. 4, Państwo Członkowskie przeznaczenia może ze względu na poważne przyczyny zdrowotne ludzi i zwierząt zastosować tymczasowe rozwiązania ochronne w odniesieniu do zakładów lub w przypadku choroby epizootycznej w odniesieniu do obszaru ochronnego przewidzianego w zasadach wspólnotowych.

O środkach zastosowanych przez Państwa Członkowskie ☒ powiadamia się ☒ bezzwłocznie Komisję i inne Państwa Członkowskie.

2. Na żądanie Państwa Członkowskiego określonego w ust. 1 akapit pierwszy lub z inicjatywy Komisji, jeden lub więcej przedstawicieli Komisji może natychmiast udać się na miejsce w celu sprawdzenia, we współpracy z właściwymi organami, jakie środki zastosowano, i wydania opinii na temat tych środków.

3. Jeżeli Komisji nie poinformowano o zastosowanych środkach lub, jeżeli Komisja uzna zastosowane środki za niewystarczające, może ona we współpracy z zainteresowanym Państwem Członkowskim i do czasu posiedzenia Komitetu, ☒ o którym mowa w art. 14 ust. 1 ☒, zastosować tymczasowe środki ochronne odnośnie do produktów pochodzących z regionu dotkniętego chorobą epizootyczną lub z danego zakładu. Środki te ☒ przedkłada się ☒ jak najszybciej ☒ temu ☒ Komitetowi w celu zatwierdzenia, zmiany lub odwołania zgodnie z procedurą ☒ określoną ☒ w art. ☒ 14 ust. 2 ☒.

4. W każdym przypadku, Komisja przy najbliższej okazji dokonuje przeglądu sytuacji w ramach Komitetu ☒, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ☒. Komisja przyjmuje niezbędne środki w odniesieniu do produktów określonych w art. 1 oraz jeżeli wymaga tego sytuacja w odniesieniu do produktów pochodzących z tych produktów lub z nich wytworzonych, zgodnie z procedurą ☒ określoną ☒ w art. ☒ 14 ust. 2. ☒ Komisja monitoruje sytuację i, stosując tę samą procedurę, zmienia lub unieważnia podjętą decyzję w zależności od rozwoju sytuacji.

5. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności wykaz zoonoz lub czynników, które mogą stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, przyjmuje się zgodnie z procedurą ☒ określoną ☒ w art. ☒ 14 ust. 3 ☒.

↓ 89/662/EWG

Artykuł 10

Każde Państwo Członkowskie i Komisja wyznaczają departament weterynaryjny lub departamenty weterynaryjne odpowiedzialne za przeprowadzanie kontroli weterynaryjnych i za współpracę z departamentami kontroli innych Państw Członkowskich.

Artykuł 11

Państwa Członkowskie również zapewniają, aby urzędnicy ich departamentów weterynaryjnych, jeżeli stosowne we współpracy z urzędnikami innych departamentów w tym celu upoważnionych, mogli w szczególności:

- a) przeprowadzać inspekcje lokali, biur, laboratoriów, instalacji, środków transportu, zakładów i urzędów, środków służących do utrzymania czystości i konserwacji, procedur stosowanych przy produkcji i przetwarzaniu produktów oraz znakowania i etykietowania, oraz prezentowania tych produktów;

↓ 89/662/EWG (dostosowany)

- b) przeprowadzać kontrole, aby stwierdzić, czy pracownicy spełniają wymagania ustanowione w ☒ aktach ☒ określonych w załączniku I;

↓ 89/662/EWG

- c) pobierać próbki produktów, które są posiadane w celu magazynowania, wprowadzania do obrotu lub przewozu;
- d) sprawdzać dokumentację lub nośniki informatyczne istotne dla kontroli prowadzonych w wyniku środków stosowanych na podstawie art. 3 ust. 1.

W tym celu, kontrolowane przedsiębiorstwa muszą zapewnić im współpracę niezbędną do wykonywania ich obowiązków.

↓ 89/662/EWG (dostosowany)

Artykuł 12

Handel produktami ☒ określonymi w ☒ wykazie stanowiącym załącznik II podlega, do czasu przyjęcia reguł wspólnotowych, przepisom dotyczącym kontroli przewidzianym w niniejszej dyrektywie, w szczególności przepisom ustanowionym w art. 5 ust. 2.

↓ 92/67/EWG art. 1 pkt 5
(dostosowany)

Państwa Członkowskie ☒ powiadamiają ☒ Komisję oraz pozostałe Państwa Członkowskie o warunkach i procedurach stosowanych w handlu produktami określonymi w akapicie pierwszym.

↓ 92/67/EWG art. 1 pkt 6
(dostosowany)

Artykuł 13

1. Państwa Członkowskie ☒ przekazują ☒ Komisji według jednolitego schematu, istotne informacje dotyczące kontroli weterynaryjnych przeprowadzonych zgodnie z niniejszą dyrektywą.

2. Komisja bada informacje określone w ust. 1 na forum Komitetu ☒, o którym mowa w art. 14 ust. 1 ☒; Komisja może zgodnie z procedurą ☒ określoną ☒ w art. ☒ 14 ust. 3 ☒ przyjąć odpowiednie środki.

3. Szczegółowe zasady stosowania niniejszego artykułu, w szczególności dotyczące przekazywania informacji, schematu, który ma być stosowany, oraz rodzaju wymaganych informacji, ☒ ustala się ☒ zgodnie z procedurą określoną w art. ☒ 14 ust. 3 ☒.

↓ 806/2003 art. 3 i załącznik III
pkt 6 (dostosowany)

Artykuł 14

1. Komisję wspomaga Stały Komitet ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt ustanowiony na mocy art. 58 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 ☒ Parlamentu Europejskiego i Rady ☒ ¹⁰.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ☒ ustępu ☒ mają zastosowanie art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

↓ 806/2003 art. 3 i załącznik III
pkt 6

Termin określony w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na 15 dni.

↓ 806/2003 art. 3 i załącznik III
pkt 6 (dostosowany)

3. W przypadku ☒ odesłania ☒ do niniejszego ☒ ustępu ☒, ☒ stosuje się ☒ art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE.

☒ Okres przewidziany ☒ w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

☒ 4. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny. ☒

↓ 89/662/EWG (dostosowany)
→₁ 91/496/EWG art. 27 ust. 1
lit. a)

ROZDZIAŁ V

Przepisy końcowe

Artykuł 15

Przed →₁ dniem 31 grudnia 1996 r. ← Rada dokonuje przeglądu przepisów niniejszej dyrektywy na podstawie sprawozdania Komisji na temat zdobytych doświadczeń oraz stosownych wniosków w sprawie, których Rada podejmuje decyzje kwalifikowaną większością.

¹⁰ Dz.U. L 31 z 1.2.2002, str. 1.

Artykuł 16

Dyrektywa 89/662/EWG, zmieniona aktami wymienionymi w załączniku III, część A, zostaje uchylona, bez uszczerbku dla zobowiązań Państw Członkowskich odnoszących się do terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku III, część B.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku IV.

Artykuł 17

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

↓ 89/662/EWG

Artykuł 18

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

↓ 2004/41/WE art. 6 pkt 2
(dostosowany)

ZAŁĄCZNIK I

☒ Część A ☒

↓ 2004/41/WE art. 6 pkt 2

Dyrektywa Rady 2002/99/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. ustanawiająca przepisy sanitarne regulujące produkcję, przetwarzanie, dystrybucję oraz wprowadzanie produktów pochodzenia zwierzęcego przeznaczonych do spożycia przez ludzi¹.

↓ 2004/41/WE art. 6 pkt 2
(dostosowany)

Rozporządzenie (WE) nr 853/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczególne przepisy dotyczące higieny w odniesieniu do żywności pochodzenia zwierzęcego².

☒ Część B ☒

Dyrektywa Rady 92/118/EWG z dnia 17 grudnia 1992 r. ustanawiająca warunki zdrowotne zwierząt i zdrowia publicznego regulujące handel i przywóz do Wspólnoty produktów nieobjętych wyżej wymienionymi warunkami ustanowionymi w szczególnych zasadach wspólnotowych określonych w załączniku A pkt I do dyrektywy 89/662/EWG oraz w zakresie czynników chorobotwórczych do dyrektywy 90/425/EWG³.

Rozporządzenie (WE) nr 1774/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 3 października 2002 r. ustanawiające przepisy sanitarne dotyczące produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi⁴.

¹ Dz.U. L 18 z 23.1.2003, str. 11.

² Dz.U. L 139 z 30.4.2004, ☒ str. 55. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1243/2007 (Dz.U. L 281 z 25.10.2007, str. 8) ☒.

³ Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49. Dyrektywa ostatnio zmieniona ☒ rozporządzeniem Komisji (WE) nr 455/2004 (Dz.U. L 72 z 11.3.2004, str. 60) ☒.

⁴ Dz.U. L 273 z 10.10.2002, str. 1. Rozporządzenie ☒ ostatnio ☒ zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr ☒ 829/2007 (Dz.U. L 191 z 21.7.2007, str. 1) ☒.

↓ 92/118/EWG art. 17 ust. 1 i załącznik III (dostosowany)
--

ZAŁĄCZNIK II

PRODUKTY NIEPODLEGAJĄCE WSPÓLNOTOWEJ HARMONIZACJI, ALE HANDEL KTÓRYMI STANOWIŁBY PRZEDMIOT KONTROLI PRZEWIDZIANYCH NINIEJSZĄ DYREKTYWĄ

☒ Produkty ☒ pochodzenia zwierzęcego nieobjęte przez ☒ Załączniki A i B ☒ do dyrektywy ☒ Rady ☒ 90/425/EWG ☒¹ ☒: produkty te ☒ są ☒ określone zgodnie z procedurą ☒ określoną ☒ w art. ☒ 14 ust. 3 niniejszej dyrektywy ☒.

¹ Dz.U. L 224 z 18.8.1990, str. 29. Dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywą 2002/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 315 z 19.11.2002, str. 14).

ZAŁĄCZNIK III

Część A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian (określone w art. 16)

Dyrektywa Rady 89/662/EWG (Dz.U. L 395 z 30.12.1989, str. 13)	
Dyrektywa Rady 90/675/EWG (Dz.U. L 373 z 31.12.1990, str. 1)	wyłącznie art. 28
Dyrektywa Rady 91/67/EWG (Dz.U. L 46 z 19.2.1991, str. 1)	wyłącznie art. 16 ust. 2
Dyrektywa Rady 91/492/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 1)	wyłącznie art. 7 wyłącznie art. 2
Dyrektywa Rady 91/493/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 15)	wyłącznie art. 9 ust. 2
Dyrektywa Rady 91/494/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 35)	wyłącznie art. 19 ust. 1
Dyrektywa Rady 91/495/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 41)	wyłącznie art. 16 ust. 2
Dyrektywa Rady 91/496/EWG (Dz.U. L 268 z 24.9.1991, str. 56)	wyłącznie art. 27
Dyrektywa Rady 92/45/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 35)	wyłącznie art. 14 ust. 2
Dyrektywa Rady 92/46/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 1)	wyłącznie art. 30
Dyrektywa Rady 92/67/EWG (Dz.U. L 268 z 14.9.1992, str. 73)	
Dyrektywa Rady 92/118/EWG (Dz.U. L 62 z 15.3.1993, str. 49)	wyłącznie w zakresie odniesienia do dyrektywy 89/662/EWG w art. 17 ust. 1
Rozporządzenie Rady (WE) nr 806/2003 (Dz.U. L 122 z 16.5.2003, str. 1)	wyłącznie pkt 6 załącznika III
Dyrektywa 2004/41/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, str. 33)	wyłącznie art. 6

Część B

Lista terminów przeniesienia do prawa krajowego (określonych w art. 16)

Dyrektywa	Termin przeniesienia
89/662/EWG	1 lipca 1992 r.
90/675/EWG	1 lipca 1992 r.
91/67/EWG	31 grudnia 1992 r.
91/492/EWG	31 grudnia 1992 r.
91/493/EWG	31 grudnia 1992 r.
91/494/EWG	1 maja 1992 r.
91/495/EWG	1 stycznia 1993 r.
91/496/EWG	1 lipca 1992 r.
92/45/EWG	31 grudnia 1993 r.
92/46/EWG	31 grudnia 1993 r.
92/67/EWG	30 czerwca 1992 r.
92/118/EWG	31 grudnia 1993 r.
2004/41/WE	1 stycznia 2006 r.

ZAŁĄCZNIK IV

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 89/662/EWG	Niniejsza dyrektywa
Artykuły 1, 2 i 3	Artykuły 1, 2 i 3
Artykuł 4 ustęp 1 zdanie pierwsze	Artykuł 4 ustęp 1 akapit pierwszy
Artykuł 4 zdanie drugie	Artykuł 4 ustęp 1 akapit drugi wyrażenie wprowadzające
Artykuł 4 ustęp 1 tiret pierwsze	Artykuł 4 ustęp 1 akapit drugi litera a)
Artykuł 4 ustęp 1 tiret drugie	Artykuł 4 ustęp 1 akapit drugi litera b)
Artykuł 4 ustęp 2	Artykuł 4 ustęp 2
Artykuł 5 ustęp 1 wyrażenie wprowadzające	Artykuł 5 ustęp 1 wyrażenie wprowadzające
Artykuł 5 ustęp 1 litera a)	Artykuł 5 ustęp 1 litera a)
Artykuł 5 ustęp 1 litera b) wyrażenie wprowadzające	Artykuł 5 ustęp 1 litera b) wyrażenie wprowadzające
Artykuł 5 ustęp 1 litera b) tiret pierwsze	Artykuł 5 ustęp 1 litera b) podpunkt i)
Artykuł 5 ustęp 1 litera b) tiret drugie	Artykuł 5 ustęp 1 litera b) podpunkt ii)
Artykuł 5 ustęp 1 litera b) tiret trzecie	Artykuł 5 ustęp 1 litera b) podpunkt iii)
Artykuł 5 ustęp 2 - 5	Artykuł 5 ustęp 2 - 5
Artykuł 6	Artykuł 6
Artykuł 7 ustęp 1 litera a)	Artykuł 7 ust. 1
Artykuł 7 ustęp 1 litera b) akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające	Artykuł 7 ustęp 2 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające
Artykuł 7 ustęp 1 litera b) akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 7 ustęp 2 akapit pierwszy litera a)
Artykuł 7 ustęp 1 litera b) akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 7 ustęp 2 akapit pierwszy litera b)
Artykuł 7 ustęp 1 litera b) akapit drugi	Artykuł 7 ustęp 2 akapit drugi
Artykuł 7 ustęp 2	Artykuł 7 ustęp 3

Artykuł 8 ustęp 1 akapit pierwszy i drugi	Artykuł 8 ustęp 1 akapit pierwszy i drugi
Artykuł 8 ustęp 1 akapit trzeci	Artykuł 8 ustęp 2 akapit pierwszy
Artykuł 8 ustęp 1 akapit czwarty wyrażenie wprowadzające	Artykuł 8 ustęp 2 akapit drugi wyrażenie wprowadzające
Artykuł 8 ustęp 1 akapit czwarty tiret pierwsze	Artykuł 8 ustęp 2 akapit drugi litera a)
Artykuł 8 ustęp 1 akapit czwarty tiret drugie	Artykuł 8 ustęp 2 akapit drugi litera b)
Artykuł 8 ustęp 1 akapit czwarty tiret trzecie	Artykuł 8 ustęp 2 akapit drugi litera c)
Artykuł 8 ustęp 1 akapit piąty	Artykuł 8 ustęp 2 akapit trzeci
Artykuł 8 ustęp 1 akapit szósty	Artykuł 8 ustęp 2 akapit czwarty
Artykuł 8 ustęp 1 akapit siódmy	Artykuł 8 ustęp 2 akapit piąty
Artykuł 8 ustęp 1 akapit ósmy	Artykuł 8 ustęp 2 akapit szósty
Artykuł 8 ustęp 1 akapit dziewiąty	Artykuł 8 ustęp 3
Artykuł 8 ustęp 1 akapit dziesiąty	Artykuł 8 ustęp 4
Artykuł 8 ustęp 2	Artykuł 8 ustęp 5
Artykuł 8 ustęp 3	Artykuł 8 ustęp 6
Artykuły 9 i 10	Artykuły 9 i 10
Artykuł 11 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające	Artykuł 11 akapit pierwszy wyrażenie wprowadzające
Artykuł 11 akapit pierwszy tiret pierwsze	Artykuł 11 akapit pierwszy litera a)
Artykuł 11 akapit pierwszy tiret drugie	Artykuł 11 akapit pierwszy litera b)
Artykuł 11 akapit pierwszy tiret trzecie	Artykuł 11 akapit pierwszy litera c)
Artykuł 11 akapit pierwszy tiret czwarte	Artykuł 11 akapit pierwszy litera d)
Artykuł 11 akapit drugi	Artykuł 11 akapit drugi
Artykuł 12	-
Artykuł 13	-
Artykuł 14	Artykuł 12
Artykuł 15	-

Artykuł 16

Artykuł 17 ustęp 1 i 2

Artykuł 17 ustęp 3

Artykuł 18 ustęp 1

Artykuł 18 ustęp 2

Artykuł 19

Artykuł 20

Artykuł 22

-

-

Artykuł 23

Załącznik A

Załącznik B

-

-

Artykuł 13

Artykuł 14 ustęp 1 i 2

Artykuł 14 ustęp 4

-

Artykuł 14 ustęp 3

Artykuł 15

-

-

Artykuł 16

Artykuł 17

Artykuł 18

Załącznik I

Załącznik II

Załącznik III

Załącznik IV